

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	VII K 7/23	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
USTALENIE FAKTÓW			
0.1.Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	A. Ł.	Uderzanie, kopanie, szarpanie i zrzucenie z łóżka przez oskarżoną w dniu 14 listopada 2022 roku w m. W. powiatu (...) wspólnie z nią zamieszkującej teściowej I. Ł. skutkujące obrażeniami ciała w postaci stłuczenia okolicy powieki oka lewego z	

		<p>podbiegnięciem krwawym i obrzękiem powieki, podspojówkowego wylewu krwi do gałki ocznej lewej, krwiaka okolicy nadbrwiowej lewej, zasinień owłosionej skóry głowy, obrzęku i krwiaka nasady kciuka lewego, obrzęku i podbiegnięcia krwawego nadgarstka, przzerwania ciągłości skóry nadgarstka, podbiegnięcia krwawego okolicy dołu pachowego prawego, podskórnych wylewów krwi przedramienia lewego i okolicy łokcia lewego, naruszającymi czynności narządów ciała na czas poniżej 7 dni.</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
Uderzenie, kopanie, szarpanie i zrzucenie z łóżka przez A. Ł. w dniu 14 listopada 2022 roku w W. wspólnie z nią zamieszkującej I. Ł..	zeznania świadka I. Ł.	99-100	
zeznania świadka J. M.	23, 102		
zeznania świadka M. J.	115		
zeznania świadka D. Ł.	63-64, 101		
zeznania świadka K. D.	101-102		
opinia z zakresu medycyny	14-15		
dokumentacja fotograficzna	17-18		

<p>Spowodowanie przez A. Ł. obrażeń w postaci stłuczenia okolicy powieki oka lewego z podbiegnięciem krwawym i obrzękiem powieki, podspojówkowego wylewu krwi do gałki ocznej lewej, krwiaka okolicy nadbrwiowej lewej, zasinień owłosionej skóry głowy, obrzęku i krwiaka nasady kciuka lewego, obrzęku i podbiegnięcia krwawego nadgarstka, przerwania ciągłości skóry nadgarstka, podbiegnięcia krwawego okolicy dołu pachowego prawego, podskórnych wylewów krwi przedramienia lewego i okolicy łokcia lewego, które naruszyły czynności narządów ciała na czas poniżej 7 dni.</p>	<p>opinia z zakresu medycyny</p>	<p>14-15</p>	
<p>0.1.Fakty uznane za nieudowodnione</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Oskarżony</p>	<p>Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)</p>	
<p>Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione</p>	<p>Dowód</p>	<p>Numer karty</p>	
	<p>A. Ł.</p>		
<p>Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione</p>	<p>Dowód</p>	<p>Numer karty</p>	

Brak użycia siły fizycznej wobec pokrzywdzonej w dniu 14 listopada 2022r.	wyjaśnienia oskarżonej A. Ł.	98	
	zeznania świadka E. P.	100-101	
	zeznania świadka A. D.	102-103	
	zeznania świadka D. M.	115	
OCena DOWOdów			
o.1.Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1	zeznania świadka I. Ł.	Sąd dał wiarę pokrzywdzonej w zakresie, w którym podała, że została dwukrotnie zaatakowana przez oskarżoną i na skutek popchnięcia, szarpania, uderzania rękoma i ściągnięcia z łóżka odniosła obrażenia skutkujące naruszeniem czynności narządów ciała poniżej 7 dni. W tej części jej zeznania są bowiem konsekwentne, logiczne, zgodne ze sobą i znajdują dodatkowe potwierdzenie w relacji J. M., częściowo funkcjonariuszy przybyłych na miejsce zdarzenia po pierwszym zgłoszeniu i K. D., jak i przede wszystkim w treści opinii lekarskiej i dokumentacji fotograficznej.	W

szczegółności w opinii lekarskiej wskazano cały szereg obrażeń, które korelują z opisanym przez pokrzywdzoną sposobem zadawania uderzeń, gdyż obrażenia twarzy i zasinienia w różnych częściach ciała z całą pewnością nie mogły powstać podczas jednego odepchnięcia czy uderzenia, jak i nie mogły powstać przypadkowo na skutek upadku. Funkcjonariusz policji przybyły na miejsce zdarzenia M. J. potwierdził przy tym, że pokrzywdzona podczas interwencji posiadała widoczne obrażenia i miała naderwany element odzieży. Również J. M., który rozmawiał z pokrzywdzoną następnego dnia rano podał, iż pokrzywdzona pokazywała mu wówczas obrażenia i informowała, że spowodowała je oskarżona szarpiąc ją i ciągnąc. Z kolei zeznania pokrzywdzonej w zakresie przekazania obu interweniującym patrolom policji dokładnych informacji co do przebiegu wydarzeń nie znajdują potwierdzenia w zeznaniach funkcjonariuszy i w tym zakresie sąd nie dał im wiary. Należy w tym miejscu zauważyć, że przy pierwszej interwencji funkcjonariusze odnotowali relację zgłaszającej co do przebiegu pierwszej fazy

		wydarzeń zgodną z jej późniejszymi zeznaniami, a więc popchnięcie, zaś przed drugą interwencją oskarżona opuściła dom i nie była już obecna, przez co ze względu na późną porę pokrzywdzona mogła nie chcieć podawać wszystkich szczegółów.
<p>zeznania świadka</p> <p>J. M.</p>	<p>Czas i miejsce powstania obrażeń u pokrzywdzonej potwierdził jej sąsiad J. M., który co prawda konsekwentnie zaprzeczył aby pamiętać istotne szczegóły zdarzenia ze względu na spożyty alkohol, jednakże jednoznacznie zeznał, że następnego dnia po zdarzeniu rano pokrzywdzona pokazywała mu obrażenia i relacjonowała o szarpaniu i ciągnięciu przez oskarżoną. Sąd dał wiarę zeznaniom świadka, albowiem są one niesprzeczne z innymi dowodami. Oczywistym jest przy tym, że pokrzywdzona nie przedstawiała świadkowi nieprawdziwej wersji wydarzeń, skoro wiedziała, iż był on obecny przy znacznej ich części.</p>	
<p>zeznania świadka M. J.</p>	<p>Zeznania M. J. zasługują na wiarę, albowiem świadek szczegółowo opisał okoliczności interwencji, w tym odnoszące się do widocznych obrażeń u pokrzywdzonej oraz uszkodzonej odzieży. Są one również zgodne</p>	

	<p>z zeznaniami drugiego funkcjonariusza D. Ł., konsekwentne i logiczne.</p>	
<p>zeznania świadka D. Ł.</p>	<p>Zeznania świadka są zgodne z zeznaniami M. J., a przy tym jest on funkcjonariuszem policji, a więc jest osobą całkowicie postronną dla oskarżonej i pokrzywdzonej. Brak było zatem podstaw do innej oceny dowodu z zeznań świadka jak uznanie jego wiarygodności.</p>	
<p>zeznania świadka K. D.</p>	<p>Zeznania K. D. niewiele wniosły do sprawy, za wyjątkiem tego, że oskarżona bezpośrednio po zajściu powiedziała mu, że pokłóciła się z pokrzywdzoną i ją odepchnęła, co tym samym zaprzecza wersji oskarżonej o przypadkowym upadku pokrzywdzonej. Zeznania w tym zakresie należało uznać w całości za wiarygodne.</p>	
<p>dokumentacja fotograficzna</p>	<p>Dokumentacja fotograficzna odzwierciedla widoczne obrażenia doznane przez pokrzywdzoną umiejscowione w różnych częściach ciała. Dokument nie kwestionowany przez strony.</p>	
<p>opinia z zakresu medycyny</p>	<p>Jako, że opinię dot. obrażeń pokrzywdzonej wydał doświadczony lekarz specjalista patomorfolog sąd uznał</p>	

	<p>ją za wiarygodny materiał dowodowy. Z opinii wynika przy tym wprost, że doznane przez pokrzywdzoną obrażenia mogły powstać w okolicznościach, które podała to jest w wyniku uderzania pięścią, szarpania i podchwytywania.</p>		
<p><i>o.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i></p>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.1.1	<p>wyjaśnienia oskarżonej</p> <p>A. Ł.</p>	<p>Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonej w zakresie tego, że jedynie przypadkowo jednokrotnie popchnęła pokrzywdzoną, a po przyjeździe pierwszego patrolu policji w ogóle nie wchodziła na górę domu. Przeczą temu bowiem jednoznacznie zeznania pokrzywdzonej, które sąd uznał za wiarygodne potwierdzone opinią lekarską. Z całą pewnością pokrzywdzona nie doznała obrażeń przypadkowo w wyniku jednokrotnego upadku, gdyż przeczy temu umiejscowienie obrażeń w różnych częściach ciała, jak i chociażby charakterystyczne przy</p>	

		<p>uderzeniu pięścią obrażenia okolicy oka. Z całą pewnością też pokrzywdzona nie miała żadnego powodu aby obciążać odpowiedzialnością za ich powstanie oskarżoną gdyby faktycznie ich nie spowodowała, gdyż w takim wypadku obciążałaby ją również podobnymi zdarzeniami z przeszłości, którym zaprzeczyła wskazując, iż wcześniej doszło tylko do dwóch poważniejszych kłótni słownych.</p>	
	<p>zeznania świadka E. P.</p>	<p>Zeznania świadka niewiele wniosły do sprawy, za wyjątkiem faktu, iż świadek nie potwierdziła aby pokrzywdzona przekazywała jej informację o kolejnych rękoczynach po pierwszej interwencji. Świadek nie wchodziła przy tym do pokoju, gdzie miało mieć miejsce zdarzenie będące przyczyną interwencji, a więc jej zeznania nie zaprzeczają relacji pokrzywdzonej w zakresie widocznych w nim śladów zdarzenia.</p>	
	<p>zeznania świadka A. D.</p>	<p>Świadek nie był obecny przy zdarzeniu i nie rozmawiał później z pokrzywdzoną ani też nie wchodził do jej pokoju, gdzie miało mieć miejsce zdarzenie będące przyczyną drugiej interwencji, wobec czego jego zeznania co do przebiegu zdarzeń są</p>	

		jedynie relacją uzyskaną od oskarżonej.	
	zeznania świadka D. M.	Zeznania świadka nic nie wniosły do postępowania.	
PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	I	A. Ł.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Nie budzi wątpliwości, że w dniu 14 listopada 2022r. w W. oskarżona popychając, uderzając, szarpiąc i zrzucając z łóżka wspólnie z nią zamieszkującą I. Ł., spowodowała u niej szereg obrażeń, które skutkowały naruszeniem narządów ciała na okres poniżej 7 dni. Takim zachowaniem oskarżona wyczerpała znamiona przestępstwa z art. 157§2 kk w zw. z art. 157§4 kk. Zgromadzony materiał dowodowy jednoznacznie potwierdza jej sprawstwo, sposób działania i winę.</p>			
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia		

	postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania	I	A. Ł.
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
Biorąc pod uwagę wszystkie okoliczności zdarzenia, fakt uprzedniej niekaralności oskarżonej, jak również pozytywną opinię z miejsca zamieszkania, sąd stosownie do treści art. 66§1 kk uznał, że zachodzą przesłanki uzasadniające w niniejszej sprawie warunkowe umorzenie postępowania. Oceniając społeczną szkodliwość przypisanego oskarżonej czynu sąd wziął przy tym pod uwagę wszystkie elementy określone w art. 115§2 kk, który stanowi, iż przy ocenie stopnia społecznej szkodliwości czynu sąd bierze pod uwagę rodzaj i charakter naruszonego dobra, rozmiary wyrządzonej lub grożącej szkody, sposób i okoliczności popełnienia czynu, wagę naruszonych przez sprawcę obowiązków, jak również postać zamiaru,			

motywację sprawcy, rodzaj naruszonych reguł ostrożności i stopień ich naruszenia. Sąd przede wszystkim uznał, iż wina oskarżonej i społeczna szkodliwość jej czynu nie jest znaczna, gdyż oskarżona nie spowodowała trwałych obrażeń u pokrzywdzonej, a jej działanie nie wynikało by gdyby nie otwarta niechęć pokrzywdzonej do sposobu jej życia i spożywania alkoholu. Jako, że oskarżona nie wchodziła dotychczas w konflikt z prawem karnym i prowadzi ustabilizowany tryb życia, w ocenie sądu jej dotychczasowa postawa uzasadnia przypuszczenie, że pomimo warunkowego umorzenia postępowania oskarżona będzie przestrzegała porządku prawnego i nie popełni w przyszłości żadnego innego przestępstwa. Już sama obecność w sądzie i udział w niniejszym postępowaniu winien działać na nią prewencyjnie i osiągnąć pozytywne skutki wychowawcze.

#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		

Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
A. Ł.	I		Okres próby ustalono na dwa lata uznając go za konieczny dla weryfikacji pozytywnej prognozy postawionej przez sąd w stosunku do oskarżonej z racji faktu spowodowania obrażeń u osoby starszej nie mającej szans na jakąkolwiek obronę.
A. Ł.	II		Na podstawie art. 67§3 kk orzeczono ponadto od oskarżonej na rzecz pokrzywdzonej I. Ł. tytułem zadośćuczynienia kwotę 2000 zł. Stosownie do art. 445§1 kc w zw. z art. 444§1 kc sąd może bowiem przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego wówczas, gdy doznał on uszkodzenia ciała lub rozstroju zdrowia, przy czym nie przyznanie zadośćuczynienia winno mieć miejsce w

sporadycznych przypadkach, w których przyznanie zadośćuczynienia poszkodowanemu pozostawałoby w jaskrawej sprzeczności z zasadami współżycia społecznego i poczuciem sprawiedliwości, co nie ma miejsca w niniejszej sprawie. Poza fakultatywnością przyznawania zadośćuczynienia ustawodawca „przerzucił” na sąd orzekający również sposób ustalenia jego wysokości. Orzecznictwo Sądu Najwyższego wiąże tę wysokość przede wszystkim z funkcją kompensacyjną, to jest z tym, aby kwota pieniężna przyznana poszkodowanemu przedstawiała ekonomicznie odczuwalną wartość i pozwalała na usunięcie doznanej krzywdy, a przynajmniej na jej zminimalizowanie. Z drugiej zaś strony wysokość zadośćuczynienia nie może być nadmierna w stosunku do doznanej krzywdy i aktualnych stosunków majątkowych społeczeństwa - musi więc ona być utrzymana w rozsądnych granicach (por. wyroki SN OSNCP 1963, poz.105; OSPiKA 1966, poz.92). Jednocześnie powstaje również odpowiedzialność odszkodowawcza za wyrządzoną szkodę. Z uwagi na znaczną

wysokość żądań pokrzywdzonej w tym zakresie i ewidentne trudności ocenne w sytuacji nie złożenia jakichkolwiek dowodów potwierdzających wysokość żądania sąd uznał za bezzasadne uwzględnienie żądania w całości. Mając z kolei na względzie doznane przez pokrzywdzoną I. Ł. niewątpliwe cierpienia fizyczne w czasie zdarzenia oraz bezpośrednio po nim wynikające z dolegliwości bólowych szczególnie wrażliwej okolicy jaką jest głowa oraz cierpienia psychiczne związane z agresją wobec jej osoby w miejscu zamieszkania, w którym każdy powinien się czuć bezpiecznie, skutkującą wyprowadzeniem się po zajściu, a jednocześnie fakt, że z zeznań pokrzywdzonej nie wynika aby obrażenia spowodowały jakikolwiek trwałe lub długotrwałe skutki sąd uznał za zasadne orzeczenie na jej rzecz zadośćuczynienia w wysokości 2000 zł. Jest to kwota, która realnie spełnia funkcję kompensacyjną, nie będąc przy tym nadmiernie wygórowaną wobec czasokresu trwania naruszenia czynności narządów ciała. Roszczenia przekraczające wyżej wskazaną kwotę zdaniem sądu winny być ewentualnie dochodzone przez pokrzywdzoną w

			postępowaniu cywilnym. Termin wykonania obowiązku określono na 3 miesiące uznając, iż jest to okres wystarczający na wywiązanie się z obowiązku zapłaty nawet przy niezbyt wysokich dochodach oskarżonej.
Inne ROZSTRZYGNIECIA Zawarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
O kosztach poniesionych przez oskarżycielkę posiłkową orzeczono na podstawie art. 627 kpk w zw. z §11 ust.2 pkt.3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015r. w sprawie opłat za czynności adwokackie w stawce minimalnej.			
inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę			

7. KOsztu procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
VII	Sąd zwolnił oskarżoną na podstawie art. 624§1 kpk od ponoszenia kosztów postępowania, gdyż uiszczenie ich przez nią byłoby zbyt uciążliwe z uwagi na fakt, że jest osobą bezrobotną.	
Podpis		